ప్రభువునందు నిద్రించెను

పులిచెర్ల సుబ్బారావు

మిట్టమధ్యాహ్నం పాస్టరుగారి పాటాలో భోజనానంతరం అందరూ ఆదమరిచి నిద్రపోతున్నారు. ఇవతల మా పాటాలో మా ఆవిడ కూడా నిద్రపోతూ ఉంది.

నేను పడక్కుర్చీలో కూచుని భగవద్గీత తిరగేస్తున్నాను.

"పరిశుద్ధ పరిశుద్ధ పరిశుద్ధ ప్రభువా !"

మార్తా గొంతు స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది. భక్తిపారవశ్యంతో పరిసరాలను మరిచి మరీ పాడుకుంటోంది.

ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో ఆమె స్వరం నాకు మైమరపు కలిగించింది.

మార్తమ్మ ఎవరో వినాలని పాడటం లేదు. తనకై తానుగా దేవుణ్ని స్తుతిస్తోంది.

మార్తా సుగుణ ఎంతలో ఎంత ఎదిగి పోయింది!

నాలగేళ్ళ క్రితం మురికిదారంలా నాసుకు పోయి బెరుకు బెరుగ్గా మా పాటా వైపు చూస్తూ ఉండిన ఆ మార్తమ్మేనా ఈ మార్తా సుగుణ !

పదహారేళ్ళకే యవ్వనం పొంగారే శరీరంతో, నల్లగా ఉన్నా అందంగా కళకళ లాడుతూ చలాకీగా తిరుగాడుతూందిప్పుడు.

మా ఇంటి పొరుగైన పాస్టరుగారింట్లో పని పాటలు చెయ్యడానికి ఎక్కడో పల్లెటూరి నుంచి వచ్చిన దూరపు బంధువుల పిల్ల మార్తమ్మ.

మార్తమ్మ తండ్రి తాగి తాగి చచ్చిపోయ్యాట్ట! పిల్లల్ని పోషించలేక ఆమె తల్లి కూతురు మార్తా సుగుణని ఇంతదూరాన పట్నంలో ఉంటున్న ఈ పాస్టరు గారింటికి పంపింది.

మార్తమ్మ తెల్లవారకముందే లేచింది మొదలు రాత్రి పదింటిదాకా వంచిన నడు మెత్తకుండా ఇంటెడు చాకిరీ చేస్తున్నా, పాస్టరుగారి భార్య తిడుతుంది పాస్టరు గారి అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు చీటికి మాటికి కొడతారు. అన్నీ చూస్తూ కూడా పాస్టరుగారు ఏమీ అనరు.

ఇన్నీ అనుభవిస్తూ కూడా మార్తమ్మ ముఖంలో ఎంత ప్రశాంతత! ఎంత వినయం!

అందుకే మార్తా అంటే మా దంపతు లిద్దరికీ ప్రాణం. పిల్లలులేని మాకు ఆ అమ్మాయిపై అంతులేని వాత్సల్యం. నా భార్య మరీను.

వాళ్ళు క్రిస్టియన్లు మేం హిందువులం. అయినా మానవతాబంధం మతం కంటె బలమైందికదా !

మార్తా నన్ను 'బాబాయి' అంటుంది; మా ఆవిణ్ని 'పిన్నీ'అంటుంది ఆ అమ్మాయి తీరికైనప్పుడల్లా కూడబలుక్కుని తెలుగు బైబిలు చదువుతుంది. ప్రతి ఆదివారం తప్పనిసరిగా చర్చికి వెళ్తుంది.

"బాబాయ్! మీకు చక్కనిబాబు పుట్టాలని ప్రభువును ప్రార్థించాను పరలోక మందున్న ప్రభువు నా ప్రార్థన తప్పక వింటాడు" అనేది

ప్రార్థనల వల్ల సంతానం కలుగుతుందన్న విశ్వాసం నాకు లేకపోయినా, మాయెడ మార్తమ్మకున్న అభిమానం గమనించి నా హృదయం వాత్సల్యంతో నిండిపోయేది

భగవద్గీత పేజీలు తిప్పుతున్నానన్నమాటే గాని ఆ అమ్మాయి స్వరమే అంతటా నిండి నిబిడీకృతమై ఏమీ బుర్ర కెక్కడంలేదు.

పుస్తకం మూసి ప్రక్కనే ఉన్న స్టూలుపై పెట్టి పడక్కుర్చీలో వెనక్కి వాలాను కళ్ళు ఎప్పుడు మూతపడ్డాయో తెలియదు. సుగత నిద్ర ఆవరించింది.

"బాబాయ్!" దీనాతిదీనమైన పిలుపు ఎక్కడో సుదూరాన వినిపిస్తున్నట్లు తోచింది.

"బాబాయ్ !"

ఉలిక్కిపడి కళ్ళు విప్పాను

ఎదురుగా మార్తమ్మ తలొంచుకుని నించుని వుంది

"ఏమ్మా మార్తా ?"

"దేవుడు పాపుల్ని నిజంగా క్షమిస్తాడా?"

మార్తమ్మ గొంతులో ఏదో తెలియని వేదన, భయం వినిపించాయి. పాస్టరు గారింట్లో అష్టకష్టాలు పడుతున్నా ఆ అమ్మాయి ఎప్పుడూ ఇంత దీనంగా కనిపించి ఎరగదు.

"నువ్వే చెబుతావుగా మార్తమ్మా! మా ఏసు ప్రభువు పాపుల్ని రక్షించడానికే అవతరించాడని. ఇప్పుడనుమానం ఎందుకొచ్చింది ?'

"ఎంతటి పాపాన్నయినా క్షమిస్తాడా అని ?"

ఒక్క క్షణం నా గుండె వేగంగా కొట్టుకున్నట్టయింది.

మార్తమ్మ ముఖం వైపు దీక్షగా చూశాను.

అర్థం శుభం ఎరక్క ఎప్పుడూ ఏసు ప్రభువునే స్తుతిస్తూ, బైబిలే చదువుతూ ఉండే ఈమె ఎందుకిలా మాట్లాడుతూ వుంది ?

"మార్తమ్మా! ఇలా కూచోమ్మా! ఏమైంది చెప్పు" అన్నాను అనునయంగా.

మార్తా కూచోలేదు. ఏమీ చెప్పనూలేదు ఓ నిముషం అలాగే తలొంచుకుని నించుని తరవాత నెమ్మదిగా తమ వాటావైపు వెళ్లిపోయింది

నా మనస్సు ఆందోళనతో నిండిపోయింది

పాపం!... ఎవరు అంతగా పాపం చేసేవారు ?

ఏ పాపమూ ఎరుగని మార్తమ్మకు ఎందుకింత చింత?

పడక్కుర్చీలో మళ్లీ వెనక్కివాలి కళ్లు మూసుకున్నానుగాని నిద్ర పట్టనేలేదు. ఆ రోజంతా మార్తమ్మను గురించిన ఆలోచనే కలకవేస్తూ ఉంది

మార్నాటి నుంచీ మార్తమ్మలో మార్పు గమనించాను ఎప్పుడూ కళకళలాడుతూ ఉండే ఆమె ముఖంలో ఇప్పుడు కళవళపాటు కనిపిస్తూ వచ్చింది.

అప్పుడప్పుడూ మా వాటాలోనికి వస్తూ నా భార్యతో మాట్లాడుతూ ఉన్నా వెనకటి చలాకీతనం లేదు. ఎప్పుడూ పరధ్యానంగా ఉంటూంది. పాస్టరుగారి భార్య తిట్లు రెట్టింపుగా వినబడుతున్నాయిప్పుడు.

అయినా మళ్లీ ఆ ప్రస్తావన నాదగ్గర తేలేదు మార్తమ్మ

అందువల్ల ఆ విషయం దాదాపు మరిచిపోయాను

ఓ మూడు నెలలు గడిచాయి

ఓ రోజు రాత్రి పక్కవాటాలోంచి ఉన్నట్టుండి దభీదభీ మని చప్పుడు వినిపించింది ఎవర్నో గొడ్డును బాదినట్టు బాదుతున్నారు !

నేనూ, మా ఆవిడా కళ్ళు విప్పార్చుకుని, చెవులు రిక్కించుకుని వినసాగాము

తిట్లు వెనకటిస్థాయిని మించినా, పాస్టర్ భార్య స్వరమటుకు ఎందుకో తగ్గి ఉంది.

"అమ్మో!" అంటూ మార్తమ్మ నెమ్మదిగా మూలుగుతూ ఏడుస్తూ ఉంది.

"తప్పుడుముండ! ఎక్కడెక్కడో తిరిగొచ్చి ఏమీఎరగని నా పిల్లాడి మీద అపవాదు వేస్తావా ?" అంటూ బూతుల వర్షం కురిపిస్తోంది పాస్టరు భార్య.

పాస్టరు భార్యకు అన్నిబూతులు వచ్చునని నేను కల్లోకూడా అనుకోలేదు.

"ప్రభువు నిన్ను క్షమించడు మార్తా !" అంటున్నాడు పాస్టరు నిశ్చలంగా

"ఇట్లాంటి ముండల్ని క్షమిస్తాడా ప్రభువు ?" అంటూ మళ్లీ తిడుతూ మరో విడత బాదింది ఆయన భార్య.

"అమ్మా! మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటా నమ్మా! ప్రభువు మీద ప్రమాణంచేసి చెబుతున్నాను నిజంగా పెద్దబ్బాయిగారే నమ్మా! ఎంత ఏడ్చినా, దండం పెట్టినా వినలేదు."

తపఃఫలము

శీలం చెడనిచోట
కాలం శపించినవాడు
కుంతి కొడుకైతేనేం — మరి ఏ కుంతి కొడుకు అయితేనేం ...?
జన్మసార్థకత పుట్టినచోటు బట్టి కాదు
మనీషి కట్టిన మానవతా పీఠం బట్టి ...
తలపుల తలవాకిలి తీసి

త్యాగానికర్థం ప్రేమించటంలో వెతికాడు
ఔదార్యశబ్దం శిలువ మేకుల్లో చూపాడు
కారుణ్యసిద్ధి కనుకొలకుల్లో నిలిపాడు ..
ఈ తపసంతా పశులపాకలో శిశువైన వాడిది
ఈ తపసంతా ఒకతల్లికి కొడుకై లోకానికి తండ్రైనవాడిది ...

తలపుల తల వాకిలి తీసి
మనిషికంటే ముందు మంచితనాన్ని పిలిచాడు
పూవుకంటే ముందు తావిని తోరణంగా నలిచాడు
కలలకంటే ముందు కన్నీళ్ల కర్థం ప్రతిపాదించాడు ..
ఈ తపసంతా కాలస్వరం పురిటి కేకైన పసివాడిది
ఈ తపసంతా లోకహితం లోహితమైన శుద్ధాత్మది

నిజానికి
మరియా తల్లికాదు లోకతపము
జీసస్ కొడుకుకాదు తపఃఫలము ...

— సాంధ్యశ్రీ

ఓం శ్రీ మాత్రే నమహః

నవశక్తి నిలయం నుంచి

భక్తులకు వినూత్న అవకాశము

శ్రీ మురుగన్స్ మరియు జగద్గురువులు ఆశీర్వాదముతో

దైవదత్తమైన వస్తువు రూపొందించు సంస్థ

శ్రీ కంచి కామకోటి శ్రీ జయేంద్ర సరస్వతి,

శ్రీ శృంగేరి శారదాపీఠ మహా సన్నిధానము,

గోండల్ శ్రీ ఆచార్య శ్రీ శరణతీర్థ మహరాజ్

మరియు ఇతర ఋషి తుల్యులు.

1.	శ్రీ మహామేరు (పంచ లోహాలు) $2\frac{1}{4}'' \times 2\frac{1}{4}''$	రూ 450—00
2.	శ్రీ మహామేరు (పంచ లోహాలు) $1\frac{1}{2}'' \times 1\frac{1}{2}''$	రూ 250—00
3.	దృష్టి నివర్తి యంత్రము	రూ. 45—00
4.	దృష్టి నివర్తి డాలర్ (ఈ యంత్రము కలిగియున్న వారికి దుష్ట శక్తుల ప్రభావాన్ని తొలగించి, దృష్టి దోషమును హరించి ప్రమాదములు మొదలైనవి జరగకుండును ఎటువంటి ఒడుదుడుకులు, కష్టములు సంభవించకుండా కాపాడును. గృహములోగాని, వ్యాపారములోగాని కూడ ఉంచుకొనవచ్చును).	రూ 37—00
5.	వివాహప్రాప్తి డాలర్ (వివాహములు త్వరగా జరుగుటకు)	రూ. 45—00
6.	ధనప్రాప్తి డాలర్.	రూ. 45—00
7.	కామాక్షి డాలర్	రూ 45—00
8.	శ్రీ చక్రం యంత్రం $3'' \times 3''$	రూ 115—00
9.	శ్రీ చక్రం డాలర్.	రూ 45—00
10.	స్ఫటికమాల 54 పూసలు	రూ 60—00
11.	ఒరిజినల్ తామరమాల 54 పూసలు	రూ 100—00
12.	నవగ్రహ డాలర్లు (9 రకములు) ఒక్కొక్కటి	రూ 37—00
13.	రుద్రాక్షమాల 54 పూసలు	రూ. 250—00
14.	ఎలక్ట్రానిక్ బ్రాస్‌లెట్ 12 రాసులు ఒక్కొక్కటి	రూ 20—00
15.	అష్టలక్ష్మి మరియు ఇతర దేవతా డాలర్ [ఎంబోసిడ్‌నమూనా]	రూ. 105—00

ఆర్డరుతో సరుకు విలువపై 25 శాతమును ముందుగా పంపవలెను.

వస్తువులు వి.పి.పి. పోస్టు ద్వారా పంపబడును.

సంప్రదించండి.

విశ్వకర్మజ్ఞ శ్రీ విద్యా వుపాసక స్వామీజీ,

శ్రీ ఎస్. టి. మురుగభూషణం.

(ప్రెసిడెంట్ మరియు సలహాదారుడు)

నవశక్తి నిలయం,

153, లాయడ్స్‌రోడ్, గోపాలపురం, మద్రాసు-600086.

ఫోన్ : 812013. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు తమిళము మరియు ఇంగ్లీషులో.

ప్రభువునందు నిద్రించెను

ఆ వాడు మార్తమ్మ చేసిన ప్రస్తావన ఏఖిటో ఇప్పుడర్థమైంది.

నా హృదయం విషణ్ణమైపోయింది మా ఆవిడ ఏకంగా ఏడవడం మొదలెట్టింది

"దొంగలంజ! నా ఇంట్లో ఒక్కక్షణం ఉండటానికి వీల్లేదు, పదబయటికి"

ఇంట్లోంచి బయటికి ఈడుస్తున్న చప్పుడు వినబడుతోంది.

"అయ్యో! అయ్యో! మీరైనా కనిక రించండి, ఏసుప్రభువుతోడు. నేను చెప్పిం దంతా నిజమయ్యా! కావాలంటే అబ్బాయి గార్ని అడగండి."

"ఛీ! ఛీ! నువ్వుచేసే వెధవపనులన్నింటికీ ఏసుప్రభువు సాక్షా? నోరెత్తావంటే నోటి మీద తంతాను-పద బయటికి" పాస్టరు గర్జించాడు

"ఇది మాటలతోపోదు" అంటూ పాస్టరు భార్య, మార్తమ్మ ఎంత మొత్తుకుంటున్నా లెక్కించకుండా ఆమె జుట్టు పట్టుకుని బరబరా ఈడ్చుకొచ్చి వెలుపలికినెట్టి గేటు వేసేసింది.

మేమిద్దరమూ వరాండాలో నించుని విభ్రాంతులోయి చూస్తూనే ఉన్నాం.

మార్తమ్మ! ఏ పని ఉన్నా భగవంతుణ్ణి స్తుతిస్తూ, బైబిల్ చదువుకుంటూ ఉండే పవిత్రమూర్తి మార్తమ్మ! మమ్మల్ని పిన్నీ, బాబాయి అని ఎంతో ఇదిగా పిలుస్తూ సొంత కూతురులాగే వర్తించిన మార్తమ్మ!

మార్తమ్మను కళంకపరిచి కొండంత అపవాదు నెత్తినవేసి బయటికి నెట్టేశారు. దిక్కులేని మార్తా సుగుణ!

నా కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి మా ఆవిడ కంటికి మంటికి ఏకధారగా ఏడుస్తూ గబగబానడిచి గేటు తీసుకుని బయటికి వెళ్ళింది.

నేను కూడా ఆమె వెంట వెళ్ళాను.

మురికికాలువ ప్రక్కగా చీకట్లో కూచుని కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తూంది మార్తమ్మ. మా ఆవిడ ఆ అమ్మాయిని పొదువుకుని "మార్తా" అంది చీరచెంగుతో కన్నీరు తుడుచుకుంటూ.

"పిన్నీ" బావురుమంది మార్తమ్మ.

"ఏలీ ఏలీలమ్మా సబక్తానీ" (ఓ దేవా! ఎందుకు నన్ను చేయి విడిచితివి?) బైబిల్‌లో

కావాలి

బ్రహ్మశ్రీ మల్లాది
సూర్యనారాయణ శాస్త్రిగారి

సంస్కృత వాఙ్మయ చరిత్ర
వైదిక వాఙ్మయము

అమ్మదలచుకన్నవారు తమకి కావలసిన
వెలని తెలుపుతూ
ఈ క్రింది చిరునామాకి రాయ ప్రార్థన.

బాక్సు నెం. W-14
C/o ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక
గాంధినగరం, విజయవాడ-3.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్సా
విరేచనముతో
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

సహించలేని బాధ ఉందా? తీవ్రంగా దురద ఉందా? మంటతో నెత్తురు పడుతుందా? అమోఘమైన చికిత్స. ఎంత మాత్రము కాలయాపన చేయవద్దు! ఉపేక్షిస్తే తీవ్రమైన పరిస్థితులకు దారి తీసి-శస్త్రచికిత్స తప్పనిసరి ఔతుంది. సకాలంలో హెడెన్సాతో ఉపశమనాన్ని పొందండి. అది నమ్మకమైన జర్మను మూలశంక విరేచనము 108 దేశాలలో వైద్యులందరూ శిఫారసు చేస్తున్నారు! హెడెన్సాలో ఉండే అమోఘమైన మందులు శీఘ్రంగా గుణాన్నిచ్చి బాధను దురదను శమింపజేస్తుంది-విరేచనము ఎంతమాత్రము కష్టమనిపించదు.

గమనించండి సకాలంలో హెడెన్సా చికిత్స చేసుకుంటే ముందు శస్త్ర చికిత్స అవసరముండదు!

3627 TG

ప్రభువునందు నిద్రించెను

ఎక్కడో చదివిన వాక్యం గుర్తుకొచ్చింది నాకు.

"నే నెక్కడికెళ్ళను పిన్నీ? ఇట్లా చేసుకుని పోతే మా అమ్మావాళ్ళు మాత్రం రానిస్తారా? నాకేది దారి?" ఏడుస్తూనే అంది మార్తా.

"నువ్వెక్కడికీ వెళ్ళద్దు మార్తా! మా ఇంట్లోనే ఉండు. మీ అమ్మా నాన్నలం మేమే అనుకో." అంది మా ఆవిడ దృఢ స్వరంతో.

"అవును మార్తమ్మా! లోపికి వెళ్దాం రా" అంటూ ఆమె తల నిమిరాను.

"వద్దు పిన్నీ! ఆమె మంచిది కాదు. నేను మీ ఇంట్లో వుంటే మిమ్మల్ని నానా మాటలూ అంటుంది."

"ఫరవాలేదులే రా మార్తా!" అంటూ ఆ అమ్మాయిని లేవదీసి లోపలికి తీసుకొచ్చాము.

వాళ్ళ నాటాలో నిందుని పాస్టర్గారు: ఆయన భార్యా మావైపు క్రూరాతిక్రూరంగా మిర్రిమిర్రి చూస్తున్నారు. అయినా మేమేమీ లెక్కచెయ్యలేదు.

ఎంత బతిమాలినా ఆ పూట మార్తమ్మ భోజనం చెయ్యలేదు.

ఓ మూల చాపమీద ముడుక్కుని పడుకుంది.

మార్తమ్మ భవిష్యత్తును గురించి ఆలోచిస్తూ పడుకున్న నా మనస్సంతా అల్లకల్లోలమై పోయింది.

ఈ లోకంలో దిక్కులేనివారి గతి ఎంత దయనీయమో!

మార్తమ్మ నిజంగా దిక్కులేనిదే! ఈ నాలుగేళ్ళలోనూ ఆ అమ్మాయిని చూడటానికి వాళ్ళ ఊరునుంచి ఒక్కరు కూడా వచ్చిన పాపాన పోలేదు.

ఈ మార్తమ్మ ఎక్కడ పుట్టిందో, ఎక్కడ పెరిగిందో, ఇక్కడ నాలుగేళ్లు బొక్కెడు కూటికై పడి వుండి అరవచాకిరీ చేసింది. తుదకీనాటికి పాస్టరు గారి పెద్దబ్బాయి పుణ్యమా అని కన్యాత్వంకాస్తా కోల్పోయింది.

ఇంకేం మిగిలింది మార్తాకి?

మార్నాటి మంచీ మార్తా మా ఇంట్లోనే ఉంది. పొద్దస్తమానమూ బైబిలు చదువుతు కూర్చునేది.

> **రేడియో విశ్వవిద్యాలయం!**
>
> క్లాసురూమ్ తరగతులకు హాజరు కాలేని ఉద్యోగులకు, గృహిణులకు, మిగిలినవారికి ఉపయోగపడే విధంగా జపాను ఆకాశవాణి విశ్వవిద్యాలయాన్ని ప్రారంభిస్తున్నారు. ఇటీవలే జపాను పార్లమెంటు యీ చట్టాన్ని అనుమతిస్తూ, ఉన్నతవిద్య అందరికీ అందుబాటులో వుండాలని అభిప్రాయపడింది. దీనిని 1984 లో ప్రారంభిస్తారు. ఇంట్లోనే రేడియో, లేక టెలివిజన్ ముందు కూర్చుని మీరు పాఠాలను విని డిగ్రీలను సంపాదించుకోవచ్చు. వివిధ సంస్థల నుండి సుమారు 300 మంది ప్రొఫెసర్లు విజిటింగ్ ప్రొఫెసర్లుగా తమ ఉపన్యాసాలనిస్తారు.

డాక్టరుతో సంప్రదించి మార్తా గర్భభారాన్ని తొలగించే ప్రయత్నం చేద్దామనుకున్నాము. కాని మార్తమ్మ అందుకు ససేమిరా ఒప్పుకోలేదు.

"వద్దు బాబాయ్! ప్రభువు చిత్తం అట్లా వుంటే అట్లా జరుగుతుంది. జరిగింది చాలక ఆ పాపం చెయ్యలేను. చేస్తే మళ్ళీ చర్చిలో అడుగు పెట్టలేను."

అంతటితో ఆ ప్రయత్నం విరమించుకున్నాము.

మార్తామగుణకు మా వాటాలో ఆశ్రయం ఇచ్చినందుకు పాస్టరు ఏమీ అనలేదు. కాని పాస్టరు భార్య మటుకు ఒహటే గొణుగుడు.

ఇక ఆ ఇంట్లో ఉండడం దుస్సాధ్యం అని తెలుసుకున్నాము. కాని ఉన్న పళాన్న అద్దె కొంప లెక్కడ దొరుకుతాయి!

ఓరోజు స్కూల్ నుండి వచ్చేసరికి మా ఆవిడ మొఖం అంతా గంటు పెట్టుకునిఉంది. మార్తమ్మ ఓ మూల పడుకుని ఏడుస్తూంది.

అర్ధాంగిని ఓ పక్కకుపిలిచి కారణం అడిగాను.

"ఏమిటో పాడుమాటలు; పోనీయండి."

"ఏమైందో చెప్పుముందు" కొంచెం గట్టిగానే అడిగాను.

"ఏముంది ? పాడుముండల నోటికి మంచి

మాటలెలా వస్తాయి? పాస్టరు భార్య మాపై పెద్దగా పోట్లాటకు లంకించుకుంది. మాకూ, మార్తాకు అక్రమ సంబంధం ఉందని ఆరోపించింది. దాంతో మార్తమ్మ ఏడుస్తూ కూచుంది. వాళ్ళ ఊరికి వెళ్ళిపోతానంటూ ఉంది."

ఎంత నీచపుమాట!

క్రోధావేశంతో నాలోని అణువణువూ ఉడికిపోయింది.

ఆ పళాన వెళ్ళి పాస్టర్నీ, అతగాడి పెళ్ళాన్నీ ఉతికేద్దామనిపించింది.

"పోనీండి. వెధవగొడవ. వలుగురూ వింటే మనకే అప్రదిష్ట. అర్జంటుగా ఎక్కడైనా వేరే ఇల్లు చూడండి. అద్దె ఎంతైనా కానివ్వండి" శ్రీమతి పురమాయించింది.

నాకు మార్తమ్మ వైపు కన్నెత్తి చూడ్డానిక్కూడా భయంవేసింది.

అదే కొంపలకోసం నా అన్వేషణ ఆక్షణం నుంచీ తీవ్రతరంచేశాను.

కాని ఆ మర్నాడు సాయంత్రం నేను ఇంటికొచ్చేసరికి మా ఆవిడ దిగులుగా కూచుని ఉంది

"మళ్ళీ ఏమైంది?" అన్నాను ప్రక్కవాటా వైపు మహాకోపంగా చూస్తూ.

"మార్తా వెళ్ళిపోయిందండి"

"వెళ్ళిపోయిందా!? ఎక్కడికి?"

"వాళ్ళ ఊరికి ఎంత వొద్దన్నా వినలేదు. తనవల్ల మనకు అపవాదు రావడంకన్నా తను చావడం మంచిదంది మీరు రాకముందే వెళ్ళిపోతానని పట్టుపట్టింది. విధిలేక ఓ వొందరూపాయలిచ్చిపంపాను."

స్తబ్ధుణ్ణై కుర్చీలో కూలబడ్డాను.

"మార్తా దేవతండి ఆ అమ్మాయిని అన్నవాళ్ళు పురుగులుపడి చస్తారు" అంది కసిగానూ, బిగ్గరగానూ.

నేను నోటమాటరాక కూచున్నాను.

"వెళ్తూ వెళ్తూ ఎంత ఏడ్చిందని! మనం చూపిన కరుణకి వందనాలు చెల్లిస్తున్నాననీ, వాళ్ళ ఏసుప్రభువు మనల్ని ఎప్పుడూ కాపాడతాడనీ, పరలోకంలో ఉన్న ఆ దేవుడు అందరి పాపాలూ మన్నిస్తాడనీ, తాను జీవించి ఉన్నంతకాలం మనకోసం ప్రార్థిస్తాననీ ఏమేమో అని సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయిందండి" అంటూ నోటికి చెంగు అడ్డుపెట్టుకుంది మా ఆవిడ.

నా కళ్ళు కూడా చెమ్మగిల్లాయి.

గుంటూరు జిల్లాలో ఏదో మారుమూల పల్లెటూరట! ఏ ఊరో! ఎక్కడి కాకినాడ! ఎక్కడి గుంటూరుజిల్లా! ఎలా ప్రయాణం చేస్తుందో! ఊరికి చేరాక తల్లీ, తక్కిన బంధువులూ ఎంతగా ఈసడిస్తారో! చివరికి మార్తమ్మ ఏమైపోతుందో!

ఈ ఆలోచనలతో ఆ రాత్రంతా మా ఇద్దరికీ నిద్రపట్టలేదు.

"పరిశుద్ధ పరిశుద్ధ పరిశుద్ధ ప్రభువా!" అని మార్తా ప్రార్థిస్తున్నట్లే వినిపిస్తోంది.

ఏమైనా దేవదూతలాంటి మార్తమ్మను ఇంత చేసిన పాస్టరుగారింట్లో ఎంత మాత్రమూ ఉండదలచలేదు.

మర్నాడే మరో ఇంటికి మారాము.

రోజులు గడుస్తున్నాయిగాని మార్తమ్మ నుంచి ఒక్క ఉత్తరమైనా రాలేదు. ఒకవేళ పాస్టరుగారింటి అడ్రస్‌కు రాస్తుందేమో అని ఆ ప్రాంతపు పోస్టుమాన్‌కు కూడా చెప్పి ఉంచాము. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది.

మా యింటిలో మార్తమ్మను తలవని రోజు లేదు. నా శ్రీమతి మరీను ఆ రోజు మార్తమ్మను వెళ్ళనిచ్చినందుకే తన్ని తాను ఎప్పుడూ తిట్టుకుంటూ వుంది. సంతాన హీనులమైన మాకు మార్తా ఇన్నాళ్ళూ పుత్రి నిర్విశేషంగా ఉంటూ వచ్చింది. ఇప్పుడు మార్తా లేని ఇల్లు ఎలాగో ఉంది. అందునా ఆ అమ్మాయి తనఊళ్ళో ఎన్ని కష్టాలు పడుతూందో అన్న భావన కలిగాక మరీ బాధాకరంగా ఉంది.

"ఒకమారు వాళ్ళ ఊరు వెళ్ళి మార్తా ఎలా ఉందో చూసొద్దామండి" అంటుంది మా ఆవిడ.

"ఏ ఊరని పోము? అదేదో నువ్వుసరిగ్గా కనుక్కున్నావు కావుగదా! పాస్టరుకొక్కడికే తెలుసు. అతన్ని ఎలా అడగను? అడిగితే మటుకు చెబుతాడా?"

"మీ స్కూల్ అడ్రస్ మార్తాకు తెలియదూ? ఒక్క ఉత్తరం రాయలేక పోయింది" నిట్టూరుస్తుంది.

అంతకు మించి ఏం చెయ్యగలం?

మార్తమ్మ వెళ్ళిపోయి దాదాపు సంవత్సరం గడిచింది.

ఇన్నాళ్ళకు స్కూల్ అడ్రసుకు మార్తమ్మ దస్తూరిలో ఓ ఉత్తరం వచ్చింది. దానిమీద 'జగన్నాథం పంతులుగారు, స్కూలుమేష్టరు కాకినాడ' అని మాత్రమే ఉంది. విప్పి చూశాము. ఎప్పుడు రాసిందో తారీఖు వేసి లేదు. చదివాము.

"బాబాయి గారికి,

మీ కూతురు మార్తమ్మ అనేక వేల వందనాలు చెల్లిస్తూ వ్రాయునది. చాలా ఆలస్యంగా ఉత్తరం రాస్తున్నందుకు మన్నింతురు. మన్నించవలసిందిగా పిన్నికి కూడా చెప్పండి. ఏసుప్రభువు దయవల్ల నాకు కొడుకు పుట్టాడు నిన్నటి క్రిస్టమస్‌కి నాలుగు నెలలు నిండివయ్యి. వాణ్ణి ప్రభువు సేవకుడుగా, మంచివాడుగా పెంచాలనుకుంటున్నాము. ఇక్కడ నా పరిస్థితి ఏమీ బాగాలేదు.

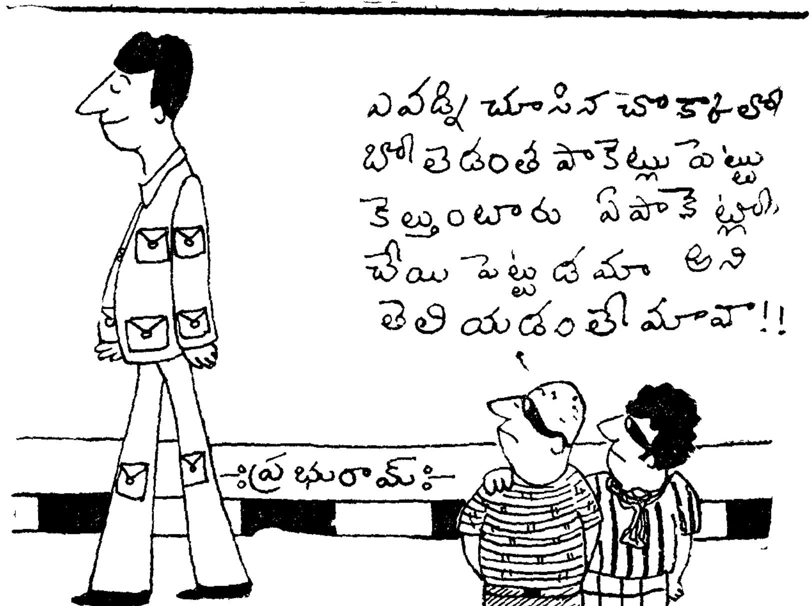

నేనిక్కడికి వచ్చేసరికి మా అమ్మ చచ్చిపోయింది. అన్నలు నన్ను చిదరించుకొని ఇంట్లోకి రానియ్యలేదు. మా మేనత్త అన్నమ్మదగ్గరుంటూ ఏదో కూలి చేసుకుని బతుకుతున్నాను. ఇంక పెళ్ళి చేసుకోవడం నాకు ఇష్టంలేదు. కాని జనం అట్లా బతక నిచ్చేట్టులేదు. ఇక్కడ చాలామంది దుర్మార్గులు నాపై కన్నువేసి వున్నారు. వాళ్ళను తప్పించుకొని బ్రతకడం కష్టంగా ఉంది. మీకు ఇష్టమయితే అక్కడికేవచ్చి ఏ పనో చేసుకుని మీ నువవణ్ణి పోషించుకుందామని ఉంది. ఏ సంగతీ వెంటనే తెలుప వలసింది మా ఊరి అడ్రసు ఈ క్రింద ఇస్తున్నాను. మీ ఉత్తరం కోసం వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తుంటాను. తప్పు ఉంటే మన్నించవలెను.

ఇంతే సంగతుల

ఇట్లు,

మీ కూతురు

మార్తామగుణ.

క్రిస్మస్ వెళ్ళిన మర్నాడు వ్రాసిన ఉత్తరం అన్నమాట! క్రిస్మస్ గడచి ఇప్పటికి రెండు నెలలు కావొస్తోంది. అప్పుడు వ్రాసిన ఉత్తరం ఇప్పటికి చేరింది.

జాబు చేతబట్టుకుని గబగబా ఇంటి కెళ్ళాను. శ్రీమతి చేతికిచ్చాను. చదువుకుంది.

"ఇంకా చూస్తారేనండి, బయల్దేరండి, వెళ్దాం. రెండునెల్ల క్రితమే కష్టాల్లో ఉంటే ఇప్పుడెలా ఉందో! వెళ్ళి మా రాన్నూ పిల్లాణ్ణీ తెచ్చుకుందాం" తొందరించింది.

"అనవసరంగా కంగారుపడకు, ఏమీ జరగదు అంతదూరం ఇద్దరమూ ఎందుకు? నేను ఈరోజే వెళ్ళి తీసుకొస్తానులే" అని నచ్చచెప్పాను.

ఆ రాత్రే బస్సులో బయల్దేరాను.

ప్రయాణం చేసినంతసేపూ మార్తమ్మ భవిష్యత్తే నా మనస్సులో మెదిలింది

ఒక దుర్మార్గుడు చేసినపనికి ఆ అమ్మాయి జీవితశోభ అంతా పద్దెనిమిదేళ్ళకే నసించిపోవడం నాకు మతరామూ ఇష్టంలేదు. మార్తమ్మ కొడుకును మేము పెంచుకుని, ఆమెకు వివాహం జరిపించడం మా ధర్మం.

ఒకవేళ ఆమె అందుకు ఇష్టపడకపోతే...

అప్పుడయినా మార్తమ్మను బాగా చదివించి సంఘంలో ఒక మనిషిగా చెయ్యాలి.

ఈ తీర్మానంతో నా మనస్సు కుదుట

ప్రభువునందు నిద్రించెను

పడింది. ఆ తరవాత బస్సు కుదుపులకు్కాడా లెక్కించని కునుకు పట్టింది

గుంటూరు బస్స్టాండులో బస్సు ఆగిందాకా మెలకువరాలేదు.

అప్పటికి తెల్లవారిపోయింది. బస్సుదిగి మొహంకడుక్కుని కాంటిన్లో టిఫిన్ చేశాను. మార్తమ్మ వాళ్ళ ఊరివైపు వెళ్ళేబస్సు ఎక్కికూచున్నాను.

బస్సు కదిలాక ఆ రోజు ఆదివారం అన్న మాట జ్ఞాపకానికి వచ్చింది.

నేను ఊరు చేరేసరికి మార్తమ్మ చర్చికి వెళ్ళి వాళ్ళ ప్రభువును ప్రార్థిస్తూ ఉంటుంది. నాకోసమూ, నాభార్యకోసమూ కూడా ప్రార్థిస్తూ ఉంటుంది. మేమంటే అంత అభిమానం మార్తమ్మకి.

పదిగంటలకు బస్సు వినుకొండ చేరుకుంది. అక్కణ్ణించి రెండుమైళ్ళు నడిస్తేగాని మార్తమ్మ ఊరురాదు

చకచకా నడక ప్రారంభించాను.

అరగంటలో ఊరి పొలిమేరల్లోని చర్చి గోపురం కనిపించింది. గంటలు మ్రోగుతున్నాయి; నా గుండె కూడా తెలియని రీతిలో మోగుతోంది

గబగబా చర్చి చేరుకుని లోనికి తొంగి చూశాను.

పాస్టరుగారు వేదికమీద నుండి దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నారు. తక్కిన అందరూ మోకరిలి ఆయన్ని అనుకరిస్తున్నారు

> **కాళ్ళతో నడిపే కారు!**
>
> జపానులోని టొయోటా మోటారు కంపెనీ వారు కాళ్ళతో నడిపే కారును తయారుచేశారు. దీనినుపయోగించటానికి చేతులవసరంలేదు. థాలిడోమైడ్ వలన వికలాంగులై పుట్టిన వారికోసం, చేతులు వుపయోగించలేని లేక చేతులులేని యితర వికలాంగుల కోసం కారు తయారుచేయటానికి చాలా కాలంగా కృషి జరుగుతున్నది. ఈ కారును కాళ్ళతో నడువవచ్చు. మరికొన్ని భాగాలను తలతో లేక నోటి మాటలతో వుపయోగించవచ్చు.

వెనుకనుండి అందర్నీ పరికించాను.

ఊహుఁ... ఇలా తెలియదు అందరూ బయటికొస్తే గాని తేలదు ప్రార్థన లు పూర్తయ్యేదాకా అలాగే అక్కడే కాచుక్కూచున్నాను.

ఒక్కొక్కరే నాకు అభిముఖంగా వస్తున్నారు.

ఏదీ మార్తా! ?...

చివరికి ఎవరో ఒకావిణ్ణి అన్నమ్మగారి ల్లెక్కడో తెలుసుకుని ఆ వైపుగా కదిలాను

ఊరికో ప్రక్కన ఒంటి నిట్టాడి ఇంటి ముందు చెట్టునీడన గుక్కపెట్టి ఏడుస్తున్న పసివాణ్ణి సముదాయిస్తూ అటూ ఇటూ తిరుగుతున్న ముదివగ్గు కనిపించింది

"మీ పేరు అన్నమ్మగారా ?" సమీపిస్తూ అడిగాను.

"అవును బాబూ! నాపేరే అన్నమ్మ" అందామె చాలా వినయంగా.

"మార్తమ్మ..."

"ఇంకెక్కడి మార్తమ్మ తండ్రో!" అంటూ ఆమె గుండె బాదుకుంటూ వలవల ఏడవసాగింది.

"ఏమైందమ్మా? మార్తమ్మకేమైంది?" ఆదుర్దాగా అడిగాను.

"నా తల్లి - నా బంగారు తల్లి... ఆ తల్లిని ఇంకెక్కడ చూస్తామురో దేవుడో...!" ఆమె ఏడుపు అధికరించింది.

మార్తమ్మ కేమైందో ఆవిడ ఇక చెప్పక్కరలేకపోయింది

నాలో అణువణువూ స్తంభించినట్లయిపోయింది.

ఇకపై మార్తను ఓ ఇంటిదాన్ని చెయ్యలేను; చదువు చెప్పించి ఓ మనిషినీ చెయ్యలేను. వెర్రిగా దిక్కులు చూస్తూ నించున్నాను.

"పరిశుద్ధ పరిశుద్ధ పరిశుద్ధ ప్రభువా!" మార్తమ్మ స్వరం గాలితో తేలియాడుతూ లీలగా వినిపిస్తున్నట్టు తోచింది

అప్రయత్నంగా నా కళ్ళ వెంట భాష్ప బిందువులు జాలువారసాగాయి.

అది చూసి ఆమె అంత దుఃఖంలోనూ "తమరెవురు బాబూ?" అంది.

"నేను... నేను... కాకినాడ..." అని ఏమో గొణిగాను కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

"కాకినాడ జగన్నాథం బాబుగారా! ఎప్పుడూ మీమాటే బాబూ, బిడ్డకి! బాబాయి, పిన్ని

నెలకు రు. 1000 సంపాదించండి

ఫొటోగ్రఫీ టీచరు రు. 10, ఎలెక్ట్రిక్ గైడు రు 10, టైలరింగు & కట్టింగు రు. 10, మెడికల్ సైన్సు గైడు 88 బొమ్మలతో రు. 10, వివాహ జీవితము 100 బొమ్మలతో రు.10, 300 కుటీర పరిశ్రమ గైడు రు. 20, రేడియో గైడు రు. 10, రతిశాస్త్ర రు. 10, పోస్టేజి రు. 1.50 అదనము.

International Book Co., (AS)
AL[illegible]ARH-25.

ప్రతి బుధవారం
ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రికలో

"విపణి వీధి"

ప్రకటనల కాలమ్‌లో మీ వ్యాపార ప్రకటనలివ్వండి కాలమ్ సెం మీ. రు. 5 మాత్రమే.
వివరాలకు :
అడ్వర్టయిజుమెంటు మానేజరు,
ఆంధ్రపత్రిక, విజయవాడ_3.

నరముల బలహీనత, గుప్త రోగములకు

ఉత్తమ చికిత్స!

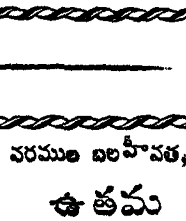

పెండ్లికి ముందు,
పెండ్లి తర్వాత
సంప్రదించండి
Dr.Z.H.ROY
(Govt Rdgd)
Dr. K. Kesava Rao, (Govt Regd)
ఆసియా క్లినిక్
ఆర్.టి.సి. క్రాస్‌రోడ్
సంధ్యాటాకీస్ ఎదురు,
హైదరాబాద్ – 500020.
కృష్ణాటాకీస్ వద్ద, కడప – 1.

ప్రభువునందు నిద్రించెను

అని పొకలేటి కలవరింత...కాకినాడ, కాకినాడ అంటూ అట్టాగే పోయింది బాబూ మీ మార్తమ్మ... ఈ వూరి ... కొడుకులు దాన్ని బతకనియ్యలేదు నాయినో, మానవతి మార్తమ్మను ఏ ... కొడుకులో పొరిచి చంపేశారు తండ్రీ!" నెత్తి మోదుకుంటూ వలవల ఏడుస్తూంది అన్నమ్మ.

పరిశుద్ధ హృదయం కలిగిన మార్తా సుగుణ దేహం రెండుకాళ్ల పశువుల ఆకలికి బలైపోయింది.

హే భగవాన్! ఎక్కడున్నావు ?

నాకూ కన్నీళ్లు పొంగిపొర్లి వస్తున్నాయి.

అయినా నిభాయించుకుని "మార్తమ్మను ఎక్కడ శవవం చేశారమ్మా?" అన్నాను.

అర్థం కానట్టు చూసింది అన్నమ్మ.

"అదేనమ్మా! సమాధి!"

"రండి బాబూ! తవురు చూడకపోతే భూమి అడుగున మా మార్తమ్మ దిలగిల కొట్టుకుంటాది" అంటూ పిల్లాణ్ణి ఎత్తుకునే ఉరవడించింది.

బరువెక్కిన గుండెతో ఆమెను అనుసరించాము.

ఊరికి మరో చివర్న ఉన్న శ్మశానంలోనికి దారితీసింది.

క్రైస్తవుల శ్మశానం!... వరసగా బండరాళ్లు పాతి ఉన్నాయి.

ఓ చోట ఆగింది.

"ఇక్కడే బాబూ!..." అంటూ ఆపైన మాటరాక కూలబడి కుమిలి దుఃఖించసాగింది.

పాస్టరుగారింటిలో మా నాటా వైపు మొదటిసారి బెరుగ్గా చూసిన మార్తమ్మ, బాబాయి, పిన్ని అన్న వరసలు కలుపుకుని మమ్మల్ని ఆలరించిన మార్తమ్మ, పాస్టరు గారింటి చాకిరీ అంతా చేస్తూ వాళ్లచేత తిట్లూ, తన్నులూ తింటూ కూడా చలించని ప్రశాంత జీవి మార్తమ్మ, బైబిల్ పఠనం ఏమరక, చర్చిలో మైమరిచే నాస్తవ క్రైస్తవ స్త్రీ మార్తమ్మ నేడు ఇక్కడ శాశ్వత విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నది.

"పరిశుద్ధ పరిశుద్ధ పరిశుద్ధ ప్రభువా!"

భూమి అడుగు నుండి దైవ సంగీతం మార్తా స్వరంలో వెలువడుతున్నట్లు తోచి నా వొళ్లు జలదరించింది.

అప్రయత్నంగా నా కళ్లు సిలువరాతిపై చెక్కబడిన అక్షరాలపై నిలిచాయి.

"...మార్తా సుగుణమ్మ 1981 సం॥ జనవరి 16 వ తేదీన ప్రభువునందు నిద్రించెను !"

"ప్రభువునందు నిద్రించెను !"

ఆ వాక్యంచూడగానే అప్పటిదాకా సంక్షుభితంగా ఉన్న నా హృదయం ఒక్కమారుగా అలలు అణగిన కొలనులాగా సుప్రశాంతమై పోయింది.

మా మార్తమ్మ ప్రభువునందు నిద్రించింది ఇకపై ఏ పాస్టరు కొడుకులూ, ఏ వూరి దుర్మార్గులూ ఆమెనేమీ చెయ్యజాలరు. ఈ నిద్ర నుండి మేల్కొలుపజాలరు.

అన్నమ్మ ఏదో అంటూంది

"బాబాయీ, పిన్నీ నా బాబును పెంచి పెద్దచేసి చదువు చెప్పిస్తే రత్తా మతం అనే భేదం వాళ్లకి లేదత్తా" అనేది మార్తమ్మ."

అన్నమ్మ చేతుల్లో కేరింతలాడుతున్న పసివాణ్ణి చూశాను.

నా హృదయం మరింత తేలికపడినట్లయింది.

"అవునమ్మా! ఈ బిడ్డ ఇక మా బిడ్డ. ఇలా ఇవ్వమ్మా!" అంటూ మార్తా కొడుకును ఎత్తుకున్నాను.

ఆ పసివాడి స్పర్శ నాకు అలౌకికమైన ఆనందం కలిగించింది.

"మార్తమ్మా! నువ్వు కోరుకున్న ప్రకారమే నీ బిడ్డని నీ ప్రభువుకు భక్తుడుగా, మంచివాడుగానే పెంచుతాను" అనుకున్నాను మనస్సులో.

"ప్రభువు తవుర్ని చల్లగా చూస్తాడు బాబూ!" అంది అన్నమ్మ గద్గదస్వరంతో. ఆమె కళ్లు ఆనందబాష్పాలతో నిండిపోయాయి.

మార్తమ్మ సమాధి వైపు కరువుతీరా చూసి "వస్తానమ్మా!" అంటూ పసివాడి నెత్తుకుని వినుకొండ దిక్కుగా నడక సాగించాము.

ప్రభువునందు నిద్రించిన మార్తా సుగుణ ఆత్మకిక శాంతి కాక మరేమి ఉంటుంది ?